

Sini oli värjännyt lyhyet hiuksensa siniseksi, koska tiesi että kyttä oli komea. Rikostutkija Mänttä oli nimestään huolimatta viriili nuorimies ja sai Sinin ensimmäisellä tapaamisella levottoman aktiiviseksi. Se ehkä johtui miehen hartioista, kun hän oli tarttunut kiinni ja vetänyt Sinin kädet selän taakse. Kylmät käsiraudat pitivät Sinin täysin liikkumattomana, hänen oli pakko antautua. Sini poltti ulkona yhden sininen L&M:n, jonka tuoksu tarttui hiuksiin. Sen jälkeen hän astui ovesta sisälle ja hyräili Dirlandaata. Häntä odotettiin, eikä ihme sillä hän oli kaksikymmentä minuuttia myöhässä. Eikä se ollut paljon, hän olisi voinut olla tulematta. Sini saapuikin, että Mänttä saisi pamputtaa häntä kuulusteluhuoneessa. Hän voisi videoidakin aktin ja onanoida sen kanssa öisin, kun vaimo ja lapset olivat menneet nukkumaan. - Lopultakin, ylikomisario sanoi kun Sini astui siniseen kuulusteluhuoneeseen. - Onko odotettu? Sini sanoi ylikomisariolle, jonka naama oli ruma kuin jättimäinen etana. Hänen silmänsä olivat sikkaralla, joilla tuskin näki maailmaa kovin kauniiksi paikaksi. Hän otti läskimahansa ja häipyi huoneesta. Mänttä oli väsyneennäköinen, hän hieroi rasvasta kiiltävää naamaansa, sängyn karhea ääni kuulosti sähköiseltä. Hän kaivoi toisella kädellään taskustaan vihon, joka oli rityssä kuin käytetty vessapaperi. - Aloitetaanko? - Saanko polttaa? - Senkun. Sini kaivoi savukeaskinsa farkkutakkinsa taskusta, jätti askin pöydälle, sytytti tupakan ja puhalsi ensimmäiset savut poskarina. - Viimeksi ei päästy kovin pitkälle. Aloita vaikka kun saavuitte Mikan kanssa mökille. - Täällä oli viimeksi tuo kamala mies. - Hietanen. - Niin, hiekkanen. - Hän on ylikomisario. - Vitut mä semmosista. Mika oli koko matkan ajan kehunut mun muotoja, eikä ihme. Ei oo edes rusketusraitoja, kun mä otan aurinkoa yläosattomissa. Parvekkeella. Kun asun yksiössä, niin äitikään ei tule verhoamaan kaikenlaisiin rätteihin. Mut tiiäkkö mitä mä toivon? Tiiäkkö? - No? - Mä tahtoisin muuttaa johonkin lämpöiseen maahan. Mä tahon oman rannan, jossa voin ottaa aurinko ihan milloin haluan. Ihan näinä vaan. Mika ei ollut erikoinen, hänen vatsansakin oli alkanut roikkumaan kuin homeinen taikina. Kun päästiin kuumasta autosta pihalle, mä avasin vaniljapäärynä siiderin, siinä on vaaleanruskea etiketti. Ne oli kyllä lämpöisiä. Me oltiin kummatkin hikisiä ja me menttiin uimaan, hypättiin vaatteet päällä. - Joitko siiderin ennen uimaan menoa? - En minä muista. Ei kai sillä ole väliä. - Ei varmaan. Sini tumppassi tupakan pöydälle, koska huoneessa ei ollut tuhkakuppia. Hän oli kerännyt tuhkat siistiin harmaaseen kasaan ja jätti savukkeen siihen viereen. Hän sytytti heti toisen. - Tahoksä? - Anna. Sini auttoi Mänttän savukkeen tuleen ja Mänttä kirjoitti vihkoonsa ”menivät uimaan”. - Sitten me vaihdettiin kuivat vaatteet päälle. Niillä on hieno mökki, siinä on kaksi kerrosta. Yläkerrassa on sängyt ja alakerrassa ruskea sohva joka nitisee. Mä käskin Mikan mennä lämmittämään saunaa ja se meni lämmittämään. - Moneltako te tulitte mökille? - Kahentoista aikaan päivällä. - Miksi heti saunaa? - No ku mä tarttin lämmintä vettä ja se piti lämmittää koko sauna. Siinä kiukaassa on sellainen säiliö, joka lämpeää samassa ku kiuaskin. - Joo mä tiän. - Sit me saunottiin. Mika kertoi, että oli hienoo olla mun kanssa saunassa ja että se piti mua hienona. - Mitä sä ajattelit siitä? - Se oli ihan jees. Ei mua pahemmin ole koskaan kehuttukaan. Paitsi kerran kuvistunnilla, kun mä piirsin hautausmaan, missä seisoj huppupäinen mies, jolla oli niin isot kyyneleet että ne kävi sateesta. Äidinkielen tunnilla, kun mä kirjoitin runoja, niin opettaja kehui niitä. Se sanoi, että ne kuvasi hyvin nuoren elämää. Mä sanoin, että totta helvetissä, nehän kertoi musta. Ei mennyt kuin tunti niin terkkari tuli ja sanoi, että jos tahdon jutelle, niin tule käymään. En mä sinne mennyt, mitä mä siellä olisin tehnyt? Kelannut taas kuinka faija oli paska, eikä äiti välittänyt tehdä asialle paljoakaan. Onneks faija kuoli, dokas ittesä hengiltä. Se oli yks sunnuntai kun mä tuli kotiin krapuloissa, kun pommikone ja laskeuduin omalle sängylle. Äiti tuli huoneeseen ja sanoi, että ”sulla ei ole sitten enää isää”. - Mitä sä sanoit siihen? Määttä kysyi. - Elääkö sun isä? - Joo. - Onko se hyvä isä? - On. - Sä et vittu voi sit ymmärtää. Mä

en sanonut mitään, mä nauroin, mä nauroin niin että meinas kuset tulla housuun. Sini tumppasi tupakkansa. - Voinko mä lähtee nyt? Sini kysyi. - Haluuksä lähtee jo nyt? - Onko sulla vaimo. - On. - Eksä taho sen luo? - Joo. - Voitko sä lähtee heti kun tää on ohi? - Voin. - Lähetääkö? Sini sanoi. - Sun takia vois olla parempi, että päästään nopeammin käsiteltäviä asioita. - Katsos kuka palasi, herra Paskantärkeä. - Mä yritän vain auttaa. - Joo, joo. Sitä ne sanoo kaikki. Mua on autettu koko elämäni ajan. Luuleksä että mä haluan, että mua autetaan aina? - Sano sinä minulle. - Sinä minulle, Sini laukaisi. - Hah, kun oli hauskaa. Palataanko tähän? Mänttä osoitti kynällään vihkoaan, johon ei ollut "menivät uimaan" jälkeen kirjoitettu mitään. - Me juotiin iltakahvit. Mika kertoi, että se rakasti mua. No mitä siihenkään voi sanoa, mä hymyilin ja sanoin, että niin mäkin sua. - Olitteko te sukupyöli, sukupuoliyhteydessä. - Voi taivas sun kanssa. Joo kyllä. - Oliko teillä? - Niin, Sini katsoi ja hymyili Mäntälle. - Oliko teillä mitään ongelmia sen kanssa. Mänttä sanoi nopeasti kuin olisi ampunut rynkällä. - Joo. Tiiäkö se oli niin tavattoman huono sängyssä että ihan säählitti sen puolesta. Se ei ollut kuullut kuin yhdestä ainoasta asennosta ja se laukesi niin helposti kuin kranaatti koti-ikävää potevan alokkaan kourassa. - Tiesiko. Mika. Että. Sä. Et. Tuota. Nauti. Siitä? Mänttä hieroi päätään, niin lujasti, että Sini pelkäsi että kallon halkeavan. - Joo kyllä mä siitä sille mainitsin. - Koska, viimeksi? Mänttä yskäisi. - Siellä mökillä. Se rupes ehdottamaan seksiä kun se oli siemaillut pari kupillista isänsä kaapista löytämää viskiä. Niin mä sanoin, että sulla ei tossa kunnossa edes seiso. Hän tietenkin siihen että kyllä, laski housunsa ja näytti. - Ja? - Paskat, se oli pieni ja kurttuinen kuin prinssin nakki, eikä siihen saanut eloa vaikka olisi ruiskuttanut sytytysnestettä. Mä sanoin, ettei se muutenkaan toiminut halutulla tavalla. - Paljonko kello oli silloin? - Näytänkön neiti ajalta. Entiä. Mutta kyllä se hämää jo oli. Pimeän sillä puolen, jos tiedät mitä tarkoitan. Mutta tiesitkö, se oli hankkinut tatuoinnin pippeliin. - Joo. Milloin tämä tapahtui? - Ei siitä kauaa ole. Siinä luki ajomies. Ja vitut, sille olisi pitänyt laulaa "Ajomies älä kiirehdi suotta." - Mikko oli pizzeriassa töissä. Tekikö Mikko mitään muuta hommaa, niin ku pimeänä. - Joo. Se oli diittsei. - DJ. - Joo. - Missä? - Kuulemma missä milloinkin. En mä nähnyt sitä ikinä töissä, mutta kuulemma oli ollut? - Kahvia? Mänttä kysyi. - Joo. Mänttä näytti kahta sormeaa huoneessa olevaa peililasia kohti ja hymyili Sinille. Joku nainen toi kaksi kahvia huoneeseen ja poistui sanomatta mitään. Sini näki Mäntän katsovan naisen takapuolta. - Sulla on akka kotona. - Jatka. - Okei. Se ei tykänny kun mä arvostelin sen taitoja sängyssä. Se sano jotain, että kun rakastaa niin tämän saa palkaksi. Se läppäs mua poskelle, ehkä turhankin kovaa. Mä jäin hetkeksi makaamaan sängylle, kun se lähti viskipullon kanssa rannalle. Mä näin mökissä haulikon, ihan siinä pöydän vieressä. Oli siinäkin paikka sillä; pullaa, kahvinkeitin, haulikko, kertakäyttömuki. Mä lähin Mikan perään se kädessä, en tiedä pelkäsinkö pimeää vai aioinko mä ampua. Mika kääntyi muhun päin ja näki haulikon. Se kiroili ja käski laittaa aseensa pois. Mä olin varma, ettei siinä olisi kuteja. Mä osoitin sitä koko ajan ja se vannoi yhä rakkautta. Sit se mies tuli. - Siis sä et tuntenut sitä? - En, mutta Mika näytti tuntevan sen. Se alko repiä multa haulukkoa ja saikin, sit se osoitti Mikaa. Kuului laukaus. Telkkä lähti lentoon. Mika mätkähti rantakivien kautta veteen. Sitten mä soitin ambulanssin, mutta ei ne tehnyt mitään. Ne ei edes yrittänyt, vetivät vain peiton naaman päälle ja soittivat poliisille. Sini sulki yksionsä oven ja astui hitaasti sisälle. Hän oli kiivennyt rappuset seitsemänteen kerrokseen ja hiostunut matkalla. Sini näki pitkähiuksisen miehen seisovan sänkyssä vieressä, hänellä oli vain vaaleanpunainen käsipyyhe verhonaan. - Kerroitko mitään? mies kysyi. - Mä kerroin susta kaiken. - Me lähetään yöllä kaupungista. - Mä en lähe mihinkään, Sini sanoi. Sini otti kirjoituspöydältään tyhjän siideripullon ja heitti sillä miestä. Se meni hänen läpi ja rikkoontui seinään.